

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iudicivm De Articvlis Confessionis Fidei Anno M. D. XXX.
Caesar. M. Augustæ exhibitis, quatenus scilicet à
Catholicis admittendi sint aut reiiciendi**

Hoffmeister, Johann

Coloniæ, 1559

VD16 ZV 17723

De Magistratu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34289

ARTICVLVS XV.

quærat^r Deigl^oria & Ecclesiæ decor, & propter dissimiles ritus concordia non impeditur.

DE MAGISTRATV Articulus XVI.

DE rebus ciuilib⁹ docet, quod legitimæ ordinationes ciuiles sint bona opera Dei, quod Christianis liceat gerere Magistrat⁹, exercere iudicia, iudicare res ex imperatorijs, & alijs præsentibus legib⁹, supplicia iure cõstituere, iure bellare, militare, lege contrahere, tenere proprium, iusiurandum postulantibus Magistratibus dare, ducere vxorem, nubere.

Damnant Anabaptistas, qui interdicit hæc ciuilia officia Christianis. Damnant & illos, qui Euan-
gelicam perfectionem non collocant in timore Dei & fide, sed in de-
seren-

ARTICVLVS XVI.

serendis ciuilibus officijs, quia Euāgelium tradit iustitiam æternā cordis. Interim nō dissipat Politiam & Oeconomiam, sed maximè postulat conseruaretanquā ordinatio-nes Dei, & in talibus ordinationi-bus exercere charitatē. Itaq; neces-sariò debēt Christiani obedire Ma-gistratib⁹ suis & legibus, nisi cū iu-bent peccare, tunc enim magis de-bent obedire Deo quā homini-bus, Act. 5.

F. Ioan. Hoff.

HANC doctrinam de Magi-stratu & ciuilibus officijs ab Ecclesia mutuati sunt, quæ non nostris, sed illorū Discipulis Carlstadianis & Anabaptistis, quīs talibus officijs Christia-nis interdicit, aduersatur. Appendix hu-ius articuli inuehitur in monachos, quo au-tem iure, quæue iniuria ipse Philippus vi-derit: & non nihil hac de re dicemus, cum ad votorum rationem peruentum fuerit.

L 3

Pro-

ARTICVLVS XVI.

Profectò nullivnq̄ Monachi sic cōtempse-
runt Cæsarum, Regum ac Principum le-
ges, atq; Aduersariorū nostrorum discipu-
li: neque vllō tēpore minus obtemperatum
est, & diuinis legibus, & humanis, atq; ab
infeliciter exorto Aduersariorum Euange-
lio: hoc quod etiam ipsi iam olim conque-
sti sunt. Et optādum foret, vt vel hodie au-
dirent Imperatorem innocētissimum, au-
dirēt saniores Principes, ij inquam, qui alijs
inobedientiam nunquā non obijci-
unt. Tantum abest vt Monachi superiorū
legibus aut potestatibus aduersati sint, vt
etiam non nisi illorū autoritate & potesta-
te se tutos fore existimēt: nisi fortassis Ad-
uersarij indignū Cæsare arbitrātur, Mona-
chorum agere patronū, defensorē & tutorē.
Sed de hoc plus satis. De perfectione
Euangelica sic sibi constat Apologiæ De-
dalus, vt non sit necesse pluribus responde-
re. Quæ nobis sunt Euāgelica consilia, Phi-
lippo disputanti contra Monachos, sunt
præcepta, & rursus disputaturus contra
Anabaptistas, ex ijsdem præceptis facit
consilia: ex quibus videmus quō animo,
quōue spiritu ductus Philippus scripserit.

Quæ

ARTICVLVS XVI.

Quæ hic desiderantur, in sequentibus adijciemus.

DE SECUNDO CHRISTI
aduentu, Articulus
XVII.

Item docent, quòd Christus apparebit in consummatione mundi ad iudicandum, & mortuos omnes resuscitabit, pijs & electis dabit vitam æternam & perpetua gaudia, impios autem homines ac diabolos cõdemnabit, vt sine fine crucientur.

Damnant Anabaptistas, qui sentiunt hominibus damnatis ac diabolis finem poenarum futurum esse. Damnant & alios qui nunc spargunt Iudaicas opiniones, quòd ante resurrectionem mortuorum, pij regnũ mundi occupaturi sunt, vbiq; oppressis impijs.

L 4

F. Ioan. Hoff.